

Šoupálkovití jsou malí, hnědě skvrnití pěvci s bílým bříškem a se špičatým, trochu ohnutým zobákem. U nás žijí dva podobné druhy - šoupálek krátkoprstý a šoupálek dlouhoprstý. Jsou tiší a nenápadní, trhavě šplhají po kmenech a silných větvích.

Šoupálek dlouhoprstý

POZOROVÁNÍ

Text a foto: Jiří Michal

Šoupálka jsem objevil v akátovém porostu na okraji lomu, kde sbíral hmyz.

Chvilku jsem jej pozoroval z povzdálí, abych ho nevyrušil.

On si mne nevšímal, po třech zdolaných stromech si to zamířil ke zlomenému kmenu akátu, kde před několika lety hnízdily sýkorky, a zmizel.

Kvůli špatnému počasí jsem jej chodil pozorovat pouze s dalekohledem. Na poslední, fázi, jsem se vypravil i s foťákem a maskováním. Po celou dobu jsem si myslel, že jde o šoupálka krátkoprstého, avšak když jsem prostudoval ostatní materiály, tak jsem byl na vážkách. O dlouhoprstém rozhodl až poslech nahrávky.

Šoupálek dlouhoprstý (*Certhia familiaris*) má výrazný nadoční proužek, dlouhý zadní dráp a z větší části bílé bříško, zato krátkoprstý je více hnědý s delším zobáčkem. Šoupálci se živí hmyzem a spořádají ho opravdu spoustu.

Při mé poslední návštěvě jsem si všimnul, že šoupálek už nelítá do hnízda, ale stále poskakuje na silné větvi nad hnízdem. Po chvilce bylo jasné proč – lákal malé čipery ven z hnízda. Nejdříve vyrazili dva, pak už byli venku tři, stále však schováni za kmenem. Následně se první průzkumníci vydali nahoru po kmeni, aby po odletu obsadili okolní stromy. Nakonec z hnízda vykoukl i poslední, šestý. Toto krásné divadlo se odehrálo během půl hodiny a tím také skončilo mé letošní pozorování šoupálka dlouhoprstého. ■

